

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/65/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7621205429
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:7621205429.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Olgy Mičietovej v spore navrhovateľky W. P., nar. XX.X.XXXX, bytom J. F. R., H.. D. XXXX/XX, zast. JUDr. Ľubomírou Bašistovou Virovou, advokátkou, so sídlom Spišská Nová Ves, Zimná 62, proti odporcovi E. T., nar. X.X.XXXX, bytom J., Q. XXX, o nariadení neodkladného opatrenia, o odvolaní odporcu proti uzneseniu 8C/67/2021-14 z 18.11.2021 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

Z r u š u j e napadnuté uznesenie a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil odporcovi, aby sa nepribližoval k navrhovateľke na vzdialenosť kratšiu ako 25 metrov a priznal navrhovateľke nárok na náhradu trov konania.

2. Vyhovel tak návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorý navrhovateľka skutkovo odôvodnila tým, že so žalovaným sa poznajú od mesiaca máj 2020, v spoločnej domácnosti žili od augusta do októbra 2020, kedy partnerský vzťah ukončili z jej rozhodnutia. Tento v marci 2021 na naliehanie odporcu obnovili, ale v júni 2021 sa skončil. S rozpadom vzťahu sa odporca nevyrovnal a neustále sa dožaduje jeho pokračovania spôsobom, ktorý u navrhovateľky vzbudzuje obavu o jej bezpečnosť. Dňa 16.10.2021 vo večerných hodinách prišiel odporca pred dvere jej bytu a dožadoval sa, aby ho pustila do vnútra, čo odmietla. Odporca zotrval pred dverami bytu počas celej noci, pričom byt pozoroval a celú noc načúval cez dvere bytu v domnienke, že má v byte iného muža. Od nasledujúceho dňa (17.10.2021) ju začal systematicky a neustále obťažovať formou telefonátov, sms správ, sociálnych sietí a osobnými návštevami v práci alebo priamo na verejných priestranstvách. Po zablokovaní možnosti kontaktu prostredníctvom sociálnych sietí a telefónu, došlo k vystupňovaniu jej osobného obťažovania zo strany odporcu. Odporca pod rôznymi zámienkami navštevuje niekoľkokrát (často až 6 x) denne predajňu nábytku, v ktorej navrhovateľka pracuje, v nej sám slovne ju napáda, dožaduje sa pokračovania partnerského vzťahu, vyhráža sa jej, že bude jeho, či sa jej to páči alebo nie, podozrieva ju, že partnerský vzťah ukončila kvôli známosti s iným mužom a žiada ju, aby mu uviedla totožnosť tohto muža zdôrazňujúc, že neprestane, kým nezistí pravdu. Pri jednej príležitosti, keď sa neúspešne pokúsil vytrhnúť jej telefón z ruky s tým, že ho chce skontrolovať, fyzicky ju napadol sotením do nej. Odporca ju začal sledovať aj mimo práce, obťažuje ju na verejných priestranstvách, čakal ňu večer za bytovkou, keď išla vyvenčiť psa. Po ostrej výmene názorov sa vyhrážal postrieť jej aj jej údajného partnera. V dôsledku neprestávajúcich a stupňujúcich sa atakov odporcu, podala navrhovateľka dňa 27.10.2021 trestné oznámenie na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Spišskej Novej Vsi pre podozrenie zo spáchania trestného činu nebezpečného prenasledovania podľa ustanovenia § 360a Trestného zákona. Dňa 4.11.2021 jej odporca oznámil, že ju bude kontaktovať „hygienu“, lebo pri lekárskom vyšetrení mu zistili zlé výsledky krvi, údajne môže mať HIV alebo hepatitídu, neskôr toho istého dňa, pri opakovanej návšteve v predajni uviedol, že „HIV si vymyslel“. Dňa 8.11.2021 ju sledoval počas prestávky

na obed do Obchodného centra MADARAS, kde ju slovné obťažoval a vysmieval sa jej pre podané trestné oznámenie a odišiel až v okamihu, keď navrhovateľka krikom vzbudila pozornosť ostatných ľudí. Následne počas cesty z OC MADARAS ju sledoval autom a kričal na ňu. V nasledujúcich dňoch denne prišiel do predajne, kde navrhovateľka pracuje, pod rôznymi zámienkami. Vzhľadom k tomu, že žalobkyňa má vážne obavy o svoju bezpečnosť, dostavila sa dňa 11.11.2021 na Obvodné oddelenie PZ v Spišskej Novej Vsi, kde uvedené skutočnosti uviedla v zápisnici o jej výsluchu. Navrhovateľka poukázala na to, že sice jednotlivé, pravidelne sa opakujúce verbálne útoky a v jednom prípade už i fyzický útok odporcu sami o sebe nemusia napĺňať charakter protispoločenského konania, avšak vo svojom súhrne podstatným spôsobom zhoršujú každodennú kvalitu jej života a vyvolávajú v nej dôvodnú obavu z možného ublíženia na zdraví, či horšej zdravotnej ujmy. Jednotlivé útoky odporcu trvajú nepretržite na dennej báze už takmer mesiac, počas ktorého je neustále v strehu pred konaním odporcu. Každodenné sledovanie spojené s vyhrážkami odporcu (že ju a jej deti postrieľa, že pred ním budú kľačať, že bude jeho, či sa jej to páči alebo nie a pod.) objektívne vzbudzuje u navrhovateľky obavu, že tieto vyhrážky môžu byť naplnené. Konanie odporcu objektívne zhoršuje kvalitu jej života, žije v neustálom napätí, že toto prenasledovanie nebude mať konca, prípade s pribúdajúcim časom prejde do tvrdších atakov a v neposlednom rade má vplyv aj na jej rodinný život, lebo je zo stresu, ktorý jej odporca na dennej báze spôsobuje, podráždená, čo sa negatívne prejavuje na vzťahoch medzi ňou a jej deťmi. K návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pripojila potvrdenie OR PZ v Spišskej Novej Vsi, odbor poriadkovej polície, zápisnicu o výsluchu osoby a USB nosič obsahujúci záznamy niektorých návštev odporcu v predajni, kde navrhovateľka pracuje.

3. Súd na vec aplikoval § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 328 ods. 2, § 329 ods. 1, § 331 ods. 1, § 336 ods. 1, 2, 3, § 337 ods. 1 CSP a po zhrnutí teoreticko-právnych predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, oboznámení sa s návrhom a na základe doložených listinných dôkazov dospel k záveru, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia je dôvodný a zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia existujú. Zo skutočností popísaných navrhovateľkou a k nemu pripojených listinných dôkazov a dôkazov na USB kľúči, mal navrhovateľkou za preukázané, že odporca sa správal agresívne, a preto možno mať dôvodnú obavu, že jej reálne hrozí nebezpečenstvo ďalšej psychickej ako aj fyzickej ujmy zo strany odporcu. Zákaz priblíženia sa uložil bez časového obmedzenia z dôvodu, že v súčasnosti nie je možné určiť dobu, po ktorú budú trvať dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Uviedol, že koncepcia inštitútu neodkladného opatrenia vychádza z princípu ochrany práva a oprávnených záujmov navrhovateľa bez vopred vymedzeného časového ohraničenia, pokiaľ trvajú dôvody jeho nariadenia (§ 330 CSP). Neodkladné opatrenie môže byť zrušené postupom podľa § 334 CSP, podľa ktorého súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené. Na podanie návrhu na zrušenie neodkladného opatrenia je legitimovaná nielen osoba, ktorej bola neodkladným opatrením uložená povinnosť (aj spočívajúca v dodržovaní zákazu), ale aj samotná navrhovateľka neodkladného opatrenia. Súd neuložil žalobkyni podať žalobu vo veci samej v zmysle § 336 CSP, lebo mal za to, že už samotným nariadením neodkladného opatrenia sa dá vyriešiť situácia strán sporu, a to do budúcnosti. Podľa názoru súdu neodkladné opatrenie postačuje na poskytnutie plnohodnotnej súdnej ochrany v rozsahu vymedzeným samotným účelom tohto neodkladného opatrenia.

4. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a priznal úspešnej navrhovateľke plnú náhradu trov konania.

5. Uznesenie napadol včas podaným odvolaním odporca argumentujúc, že navrhovateľka uviedla nepravdivé informácie, navrhol ho zrušiť, lebo hrubo zasahuje do jeho súkromného, pracovného života a do jeho práv. Navrhovateľku nevyhľadáva, nekontaktuje, neobťažuje ani neprenasleduje, snaží sa jej vyhýbať. Po rozchode si s ňou potreboval vyriešiť majetkové záležitosti a vziať si od nej veci. Žije si svoj život s novou partnerkou od novembra 2021.

6. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že nie sú pravdivé skutočnosti tvrdené odporcom, naopak, zopakovala skutočnosti uvedené vo svojom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Nariadenie neodkladného opatrenia považovala za vecne správne.

7. Odporca reagoval písomným podaním, v ktorom zotrval na skutočnostiach uvedených v odvolaní.

8. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie odporcu ako podané včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie

prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP, v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP, z hľadísk odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov (§ 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP podľa obsahu odvolania) a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

9. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. f/, g/, h/ CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojim konaním ohrozuje, písomne, telefonicky, elektronickou komunikáciou alebo inými prostriedkami úplne alebo čiastočne nekontaktovala osobu, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť takým konaním ohrozená a na určenú vzdialenosť sa nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

12. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

13. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

14. Podľa § 329 ods. 1 prvá veta CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

15. Neodkladné opatrenie je základným opatrením súdu, ktorým sa upravujú (predbežne alebo aj trvale) pomery sporových strán, ak ide o stav, ktorý neznesie odklad. Vychádzajúc zo zákonných predpokladov pre jeho nariadenie v zmysle § 325 ods. 1 CSP je neodkladné opatrenie prípustné a opodstatnené vtedy, ak: a/ sa tvrdí a osvedčí existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami, b/ tento právny vzťah si vyžaduje bezodkladnú úpravu pomerov strán alebo ak je daná obava z ohrozenia exekúcie (kumulácia nie je vylúčená), c/ uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), d/ navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, e/ právne účinky NO neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), a e/ sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP).

16. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto (dočasné) opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5 Cdo 91/2012). Podľa právnej teórie (Števček, M. a kolektív Civilné právo procesné, Eurokódex s.r.o., Bratislava 2010, strana 309) osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie. Postačuje, že osvedčené skutočnosti sa mu so zreteľom na všetky okolnosti javia ako nanajvýš pravdepodobné (viď Ústavný súd SR I. ÚS 102/2005, III. ÚS 298/2008, atď.).

17. Z povahy veci vyplýva, že splnenie zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia súd skúma predovšetkým z obsahu návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v ktorom jeho navrhovateľ je povinný uviesť rozhodujúce skutočnosti, odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov strán a opísať skutočnosti hodnoverne osvedčujúce dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Všetky zásady dokazovania platné v civilnom procese sa však nemôžu

uplatniť v celej šírke s ohľadom na potrebu poskytnutia rýchlej a účinnej ochrany práv prostredníctvom nariadeného neodkladného opatrenia.

18. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak jeho navrhovateľovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody, či inej ujmy, ak dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne, ak hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu neoplatí uchádzať sa o konečnú súdnu ochranu.

19. Pre úspešnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je tak potrebné, aby boli aspoň osvedčené (teda nemusia byť nepochybne preukázané) základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Postačuje pritom z hľadiska osvedčenia pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, že nejde o nárok očividne vylúčený.

20. Odporca podľa obsahu svojho odvolania nastolil predmetom odvolacieho prieskumu správnosť spôsobu právneho posúdenia súdom prvej inštancie otázky splnenia/nesplnenia zákonných predpokladov pre okamžitú úpravu pomerov strán, spočívajúcu v povinnosti odporcu nepribližovať k navrhovateľke na vzdialenosť kratšiu ako 25 metrov.

21. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia sa obmedzil na navrhovateľkou tvrdené skutočnosti uvedené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, uviedol aké listinné doklady boli predložené, zhrnul všeobecné teoreticko-právne východiská pri posudzovaní predpokladov pre nariadenie neodkladných opatrení, citoval relevantné zákonné ustanovenia (treba mu vytknúť, že nekonkretizoval, podľa ktorého písmena § 365 ods. 2 nariadil neodkladné opatrenie, ale úplne zbytočne opísal znenie celého ustanovenia) a svoje vyhovujúce rozhodnutie založil v podstate na argumente, že navrhovateľka popísala v návrhu agresívne konanie odporcu a pripojila listinné dôkazy a USB kľúč, z ktorých možno mať dôvodnú obavu, že jej reálne hrozí nebezpečenstvo ďalšej ujmy (fyzickej či psychickej) zo strany odporcu.

22. Odvolací súd musí konštatovať, že také odôvodnenie, aké súd prvej inštancie použil vo svojom uznesení, ktorým nariadil neodkladné opatrenie, spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť a tým aj porušenie procesných práv odporcu. Z jeho všeobecnej a formalistickej konštatácie o splnení zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia, lebo navrhovateľka opisom v návrhu a listinnými dôkazmi ako aj USB kľúčom preukázala agresívne správanie odporcu a prípadnú hrozbu takéhoto správania sa do budúcnosti, nemožno zistiť, v čom konkrétne videl súd splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevyhodnotil predložené listinné dôkazy, aké závery z týchto vyvodil, nie je zrejmé, ako vyhodnotil dôkazy na USB kľúči (či sa vôbec s nimi oboznámil) a k akým skutočnostiam na základe nich dospel, a preto ani odvolací súd nevie zistiť, či správne ustálil skutkový stav, či konanie odporcu skutočne napĺňa potrebu nariadiť neodkladné opatrenie, resp. či sa navrhovateľka nespráva k nemu spôsobom, ktorý ako reakciu vyvoláva určitý, prípadne aj nevhodný spôsob správania sa odporcu. V posudzovanej veci absentujú úvahy, ktoré viedli súd prvej inštancie k odvolaním napadnutému rozhodnutiu, a preto ani odvolací súd nemôže preskúmať jeho záver o tom, či boli splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia.

23. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia patrí medzi vady konania v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP, pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Tým je naplnený dôvod pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP.

24. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESLP. Rovnako Ústavný súd SR už opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu.

25. Je povinnosťou súdu prvej inštancie v odôvodnení uznesenia, okrem uvedenia, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, jasne a výstižne vysvetliť, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty navrhovateľa, ktoré skutočnosti považoval za osvedčené a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil.

26. Odôvodnenie rozhodnutia v súlade s § 220 ods. 2 CSP je odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu. Musí sa vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, postup súdu musí byť riadne vysvetlený, pretože odôvodnenie má byť prostriedkom kontroly správnosti rozhodnutia nielen pre súd, ktorý ho vydal, ale aj pre súd, ktorý ho bude preskúmať v dôsledku opravného prostriedku, t.j. musí byť preskúmateľné a zároveň musí umožňovať, aby strana sporu v ktorej neprospech bolo rozhodnuté a ktorá zvažuje podanie opravného prostriedku mohla na jednotlivé úvahy a závery súdu reagovať. Je zrejmé, že nepreskúmateľné je rozhodnutie vtedy, ak dôvody neobsahuje alebo sú nezrozumiteľne podané, príp. ak sa súd nevysporiadal so všetkými otázkami riešenými v konaní.

27. Pre ďalšie konanie a rozhodnutie vo veci odvolací súd vychádzajúc zo zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia a jeho účelu v praktickom živote, upriamuje pozornosť tiež na to, že toto nemôže byť nariadené spôsobom, ktorý by za každých okolností bránil odporcovi priblížiť sa k navrhovateľke na vzdialenosť kratšiu ako 25 metrov. Súd prvej inštancie opomenul, že existujú situácie, kde dodržanie stanovenej vzdialenosti nie je možné, napr. procesné úkony na súde (v civilnom alebo trestnom konaní), v priestupkovom konaní, pri úkonoch polície a pod. Uloženie zákazu priblíženia sa bez zohľadnenia týchto situácií je zo strany súdu prvej inštancie neadekvátne.

28. Odvolací súd nesúhlasí ani s názorom súdu prvej inštancie, že nariadené neodkladné opatrenie subsumuje vec samu, a preto neodkázal navrhovateľku na podanie žaloby a žiadané neodkladné opatrenie nariadil bez časového obmedzenia. Ako bolo vyššie uvedené, právne účinky neodkladného opatrenia nemôžu obmedziť povinnú osobu neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality). Vzhľadom na to, že pri nariadení neodkladného opatrenia je potrebné len osvedčenie a nie nepochybné preukázanie základných skutočností potrebných pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, nie je povinnosť uložená odporcovi nepribližovať sa k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako 25 metrov bez časového obmedzenia, primeraná. Odvolací súd má za to, že súd môže nariadiť takéto neodkladné opatrenie z dôvodu potreby akútnej úpravy pomerov, kedy postačuje len osvedčenie skutočností pre pravdepodobnosť nároku, ale trvalý zákaz približovania sa bez náležitého dokázania tvrdeného správania sa odporcu, je porušením princípu proporcionality, lebo neodkladným opatrením nesmie dôjsť k zásahu do práv nad nevyhnutnú mieru. Takto nariadené neodkladné opatrenie zasahuje do práv povinnej osoby neprímeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah a jednoznačne ide o zásah do ústavou garantovanej slobody pohybu odporcu, pričom súd dostatočným spôsobom neodôvodnil, na základe akých skutočností dospel k tomuto záveru a akými úvahami sa pri tom riadil. Dokazovanie preukazujúce navrhovateľkou tvrdené správanie odporcu, vyžadujúce trvalé priblíženie sa, je možné vykonať len v konaní vo veci samej. Odvolaciemu súdu sa na tomto mieste žiada kriticky pripomenúť, že neodkladné opatrenie, i napriek zmenám, ktoré priniesla rekodifikácia procesného sporového poriadku, inštitucionálne nepredstavuje rýchlejšiu alternatívu žaloby, ako sa navrhovateľka vychádzajúc z konštruktu jej návrhu, mylne domnieva.

29. Odvolací súd zdôrazňuje, že uloženie zákazu priblížiť sa na určenú vzdialenosť k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť ohrozená, podľa § 325 ods. 2 písm. h/ CSP, je formou nariadenia neodkladného opatrenia, ktorého účelom je eliminovať kontakt osoby dôvodne podozrivej z takéhoto skutku s jeho obeťou. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia musí mať súd za osvedčené dôvodné podozrenie z takéhoto konania na navrhovateľovi a dôkazné bremeno zaťažuje samotného navrhovateľa. Súčasne je nevyhnutné hodnoverne osvedčiť, že navrhovateľova osobná integrita vykazuje znaky fyzického alebo psychického ohrozenia. Kvalitatívne požiadavky na osvedčenie rozhodujúcich skutočností budú vždy determinované konkrétnymi okolnosťami prípadu ad hoc. Pokiaľ ide o účinky tohto druhu neodkladného opatrenia, najmä pokiaľ ide o zákaz alebo obmedzenie vstupu do domu, bytu, na pracovisko alebo iné miesto, zákon vyslovene vyžaduje, aby povinná osoba svojím konaním ohrozovala telesnú alebo duševnú integritu navrhovateľa. Zákaz alebo obmedzenie približovania sa na určitú vzdialenosť (písm. h/) ako menej závažnej a menej závažné zásahy do osobných slobôd povinného, sú ex lege podmienené tým, že zakázaným správaním by telesná alebo

duševná integrita navrhovateľa mohla byť ohrozená a túto skutočnosť však musí navrhovateľ pred nariadením neodkladného opatrenia relevantným spôsobom osvedčiť.

30. Povinnosťou súdu v ďalšom konaní bude preto opätovne vo veci o nariadenie neodkladného opatrenia rozhodnúť a rozhodnutie odôvodniť tak, aby bolo preskúmateľné a zodpovedalo požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd v posudzovanej veci zistí, či sú splnené všetky predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, konkrétne posúdi dôvody a to skutkové i právne a vysporiada sa s otázkou ich osvedčenia. Dôsledne sa vysporiada aj s obsahom komunikácie medzi stranami, zachytenej na USB kľúči, vyhodnotí, či prednesy zo strany odporcu dosahujú takú mieru intenzity, vyhrážania, urážania, či inej formy obťažovania, ktorá by dôvodne viedla k priamemu ohrozeniu telesnej či duševnej integrity navrhovateľky, berúc do úvahy aj skutočnosť, že navrhovateľka súdu žiadnym listinným dôkazom nepreukázala dopad nielen tejto komunikácie ale aj údajné sledovanie odporcom na jej psychické či fyzické zdravie. Neopomenie sa zaoberať výsledkom trestného oznámenia podaného navrhovateľkou v súvislosti s údajným konaním odporcu. Tvrdenia navrhovateľky, predložené listinné dôkazy riadne vyhodnotí, pričom sa vysporiada aj so skutočnosťami uvedenými odporcom v odvolaní.

31. V novom rozhodnutí rozhodne súd o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 355 CSP).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom

odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).